

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 8/2016
31.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног М.М., због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 21) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 88/16 од 02.03.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 24204/15 од 25.12.2015. године, у седници већа одржаној 31.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 88/16 од 02.03.2016. године, па се укида пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 24204/15 од 25.12.2015. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Младеновцу – Одељење суда у Сопоту Пр С 156/14 од 30.11.2015. године, окривљени М.М. је оглашен кривим да је учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 21) Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а у противном иста ће му бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, односно укупно 15 дана затвора. Истом пресудом окривљеном М.М. је изречено шест казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца. Окривљени је обавезан да на име паушалних трошкова поступка плати износ од 1.200,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 24204/15 од 25.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.М., а пресуда Прекршајног суда у Младеновцу – Одељење у Сопоту Пр С 156/14 од 30.11.2015. године је потврђена.

Против наведене пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 24204/15 од 25.12.2015. године Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Пtz 88/16 од 02.03.2016. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези чл. 229. став 1, 238. став 2. и 227. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), у вези члана 455. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013) обавестио Републичког јавног тужиоца, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013), је прописано да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом поступку законитост побијане правноснажне пресуде мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), (у даљем тексту раније важећи Закон о прекршајима).

По налажењу Врховног касационог суда, побијана пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду је донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима, будући да је повређено право одбране окривљеног, јер није одлучено о благовремено поднетој жалби окривљеног на првостепену одлуку, а о којој је другостепени суд био дужан да одлучи, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

Наиме, из списка предмета произилази да су у предметном прекршајном поступку жалбе на првостепену пресуду Прекршајног суда у Младеновцу – Одељење у Сопоту благовремено изјавили бранилац окривљеног адвокат М.В. и окривљени М.М. лично, те да је жалба браниоца окривљеног достављена другостепеном суду пре жалбе окривљеног и о истој је другостепени суд одлучио доношењем побијане пресуде којом је жалбу одбио као неосновану, а првостепену пресуду потврдио, док је жалба окривљеног одбачена као недозвољена у смислу чл. 259. став 4. и 268. став 1. сада важећег Закона о прекршају.

Одредбом члана 229. став 1. раније важећег Закона о прекршајима је прописано да жалбу могу изјавити окривљени и подносилац захтева, док је ставом 3. истог члана прописано да у корист окривљеног жалбу могу изјавити његов бранилац, брачни друг, сродник по крви у правој линији, брат, сестра, законски заступник, усвојитељ, усвојеник, хранитељ и лице са којим живи у ванбрачној заједници. Одредбом члана 238. став 2. истог закона је прописано да благовремену и дозвољену жалбу суд, односно орган управе са списима предмета ће доставити Вишем прекршајном суду у року од три дана, док је одредбом члана

239. истог закона прописано да решавајући по жалби Виши прекршајни суд може жалбу одбаци, одбити као неосновану и потврдити првостепену одлуку или усвојити, а првостепену одлуку преиначити или укинути. Одредбом члана 227. истог закона је прописано да на поступак пред судовима, који није прописан одредбама овог закона, сходно се примењују одредбе Законика о кривичном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 455. став 3. Законика о кривичном поступку је прописано да о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује, по правилу, једном одлуком.

Овај суд најпре налази да у конкретном случају жалба окривљеног није могла бити одбачена као недозвољена у смислу чл. 259. став 4. и 268. став 1. сада важећег Закона о прекршајима с обзиром на одредбу члана 340. важећег Закона, по којој је у конкретном случају требало применити раније важећи Закон о прекршајима и то одредбе чл. 229. став 1. и 238. став 2. тог закона и жалбу окривљеног доставити другостепеном суду.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, како су у конкретном случају жалбе на првостепену пресуду Прекршајног суда у Младеновцу – Одељење суда у Сопоту, благовремено изјавили и окривљени и његов бранилац, те како је другостепени суд побијаном пресудом одлучио само о жалби браниоца, а имајући у виду да је у односу на жалбу окривљеног суд поступио противно раније важећем Закону о прекршајима, то је у конкретном случају дошло до повреде права на одбрану окривљеног, јер је другостепени суд погрешном применм закона одбацио жалбу окривљеног и о његовој жалби није одлучио сходно законској могућности предвиђеној одредбом члана 455. став 3. ЗКП.

Дакле, како у предметном поступку другостепени суд није одлучио о благовремено изјављеној жалби окривљеног, учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима, због чега је побијана пресуда морала бити укинута и предмет враћен истом суду на поновно одлучивање, с тим што ће у поновном поступку суд имати у виду одредбе члана 76. раније важећег Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/13), одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**